

de i Hæren ? de marcherede sammen med deres Kammerater mod Belgien, mod et neutralt Land. Og de mødte, da de overskred Grænsen til Frankrig og Belgien, de franske og belgiske Socialdemokrater, ogsaa med deres Geværer paa Nakken. Hele den Tale om, at man fik ikke den Krig, man kunde afvæbne, ja, det kan man sandelig kalde en Drømmetilstand, som de Herrer befandt sig i. Og Socialdemokraterne var jo længst ude.

Nu maa de Herrer Socialdemokrater, som her er til Stede, ikke tro, at jeg sigter dem for bevidst at have fremsat saadanne Udtalelser uden at tro derpaa. Jeg tror, det var deres virkelige Opfattelse, jeg tror om det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, at han troede paa de Ting, som han sagde, og det samme tror jeg for øvrigt ogsaa om det ærede Medlem fra Fredericia. Men de kan jo dog lige se i disse Dage, hvor urimeligt og galt det var alt sammen.

Og de Radikale, som jo ikke kunde komme saa langt ud, hvad sagde de? De sagde i de samme Dage, at der var ikke Grund til at ruste os, saaledes som Talen var om; de sagde, at Landet kunde værges sig ved sin Kultur. Ak, hvor har der dog været drevet Humbug med Talen om Kultur. Kulturen har jo ikke afværget nogen som helst Militærulykke. Kulturen er kun taget i Tjeneste af Krigen. Naar Krigen førtes i Luften og paa Jorden, under Vandet og paa Vandet, i Blade og i Tidsskrifter, alle Vægne, ja, saa viste det sig, at det var Kulturens Hjælpemidler, der blev brugt, det saas, at det var Kulturfolk, der førte Krig, men det var ogsaa det eneste, Kulturen havde med den Sag at gøre.

Men saaledes saa man ikke paa det den Gang. Statsministeren stod nede i Havdrup ved en Grundlovsfest og talte vidt og bredt om Kulturen, og han drog Sønderjyderne frem som Bevis for, at Kulturen kunde hindre alt det. Han sagde: „Vi kan ikke stille noget op med Kanoner, og det behøver vi heller ikke, thi vi kan ikke slettes ud. Er ikke Sønderjyderne Danske endnu, og har ikke Danskheden endog for nylig vundet en stor Sejr? Naar det siges, at det er latterligt at værges os ved Kultur, saa svarer vi: Nej, thi vi vil ved den, selv efter at være erobrede, vedblive at være os selv“. Ja, Tak skal Statsministeren have for den Forklaring! men med den gik man ud til Vælgerne og forkyndte for dem, at det var ingen Nytte til med Kanoner, vi kunde ikke blive udslettet alligevel. Nej, Kulturen var nok.

Og saa indrettede man sig da paa disse Teorier i 1909, da Talen var om at ordne vort Forsvar, saaledes at det blev tjenligt for vor neutrale Stilling. Socialdemokraterne stillede Forslag om Afvæbning, og de Radikale, ja, til syvende og sidst stemte de jo med ved alle de Love, som gennemførtes, men de stillede et Forslag til en Hærordning, som bl. a. betød en hel Del Indskrænkninger. Og den højtærede Forsvarsminister, som forleden Dag stod og talte om Flaaden og paa-beraabte sig Partiets Stilling til Flaadebevillinger og Minebevillinger, hvorledes stillede han sig med sine Meningsfæller i 1909? Han stillede sig saadan, at han forsvarede den Betænkning, som hans Meningsfæller i Forsvarskommissionen havde afgivet om, at vi ikke skulde have store Kampskibe, og vi skulde heller ikke have noget Orlogsværft; Orlogsværftet skulde nedlægges eller i hvert Fald bruges til civil Virksomhed. Nu gad jeg egentlig nok vide, hvordan en Flaade vil være stillet, som ikke har noget Orlogsværft og ikke har nogen Basis. Jeg antager, at det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), som den Gang var militærkyndig, har ment, at Flaaden blot skulde bestaa af nogle Kanonbaade — de store Kampskibe skulde jo afskaffes —, og disse Kanonbaade skulde saa enten hele Tiden sejle Vandet tyndt omkring Danmark eller ogsaa ligge i en tilfældig Havn, snart i een, snart i en anden, saa i Middelfart, saa i Kalundborg.

Men Forslag om den Ting havde man jo ikke noget af, og da der fra vor Side blev stillet Forslag om Bevilling til Kanonbaade og Undervandsbaade og til flere Miner, saa stemte man imod det. Ja, det er en Selvfølge; for de Herrer, der slet ingenting vilde have, var det konsekvent nok. Men hvor mange Penge maatte de ikke have været ud med nu under Krigen, hvis de intet havde haft af den Slags? Nu, under Krigen, var Stillingen en helt anden, nu vilde man ruste paa det kraftigste. Men saa siger ikke desto mindre det ærede Medlem fra Fredericia til os, der fik lavet en Ordning, som virkelig kunde bruges til det, den skulde bruges til: Det var dog en elendig Ordning som Venstre fik lavet. Og han anførte General Gørtz; General Gørtz har for øvrigt protesteret mod den Slags Udtalelser, hvad der er rimeligt nok. Men jeg vil henvisse det ærede Medlem fra Fredericia og øvrige socialdemokratiske Medlemmer, som er saa ivrige til at kritisere den Ordning, som Venstre traf, og for Resten de Herrer Ministre med, til at tale med Minister Stauning. Han er jo Kollega til de øvrige Ministre, og